

மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் 'ஊழ்', 'ஊழ்வினை' : படிநிலை வளர்ச்சி The Hierarchical Development of the concept of 'OOZH' and 'OOZHVINAI' in Manimegalai Epic

முனைவர் மு. முனீஸ்மூர்த்தி | Dr. M. Munees Moorthy

Assistant Professor of Tamil, Bishop Heber College, Tiruchirappalli – 620 017.

E-mail: moovendhan1887@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7878-0946>

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழின் தொன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் 'ஊழ்' எனும் சொல் இடம்பெற்றுள்ளது; 'ஊழ்வினை' எனும் சொல் இடம்பெறவில்லை. தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஊழ் எனும் சொல்லும் ஊழ்வினைக் கருத்தினை முன்வைக்கும் சமயச்சார்புப் பொருளில் வழங்கப் பெறவில்லை. அச்சொல்லானது 'முறை' எனும் இயல்பான பொருளிலேயே கையாளப் பெற்றுள்ளது. தமிழின் தொன்மையான இலக்கியத் தொகுப்புகளான சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் 'ஊழ்' எனும் சொல் இடம்பெற்றுள்ளது; 'ஊழ்வினை' எனும் சொல் இடம்பெறவில்லை. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள ஊழ் எனும் சொல்லும் ஊழ்வினைக் கருத்தினை முன்வைக்கும் சமயச்சார்புப் பொருளில் வழங்கப் பெறவில்லை. அச்சொல்லானது 'முறை', 'மலர்தல்', 'முதிர்தல்', 'உதிர்தல்' எனும் இயற்கை சார்ந்த பொருளிலேயே கையாளப் பெற்றுள்ளது.

இந்நிலையில் தமிழ்க் காப்பிய வரலாற்றில் முதன்மை பெறும் இரட்டைக் காப்பியங்களுள் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்தில்தான், முதன்முறையாக 'ஊழ்வினை' எனும் சொல் கையாளப் பெற்றுள்ளது. தொடர்ந்து மணிமேகலையிலும் அச்சொல் இடம்பெற்றுள்ளது. மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் 7 இடங்களில் 'ஊழ்' எனும் சொல் இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும், மணிமேகலையில் இடம்பெற்றுள்ள ஊழ் எனும் சொல்லானது தொல்காப்பியம் மற்றும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் முன்வைக்கும் இயற்கை சார்ந்த (முறை, மலர்தல், முதிர்தல், உதிர்தல் என்பன போன்ற) பொருளில் வழங்கப் பெறாமல், சமயச்சார்புப் பொருளான 'ஊழ்வினை' எனும் பொருளிலேயே வழங்கி வந்துள்ளமை இங்குக் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இதுதவிர, வினை எனும் சொல்லும் முன், பின் ஒட்டுக்களுடன் 90 இடங்களில் மணிகேலைக் காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. வினையின் வகை, வினையின் இயல்புகள், வினைக்குரிய நிலைக்கலன்கள், வினையின் விளைவுகள் பற்றி மணிமேகலைக் காப்பியம் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துரைக்கின்றது.

காலந்தோறும் சமயவாதிகளும் இறைநம்பிக்கையுடையோரும் முன்வைக்கும் 'ஊழ்வினை' எனும் கருத்தாலானது சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் அருவப் பாத்திரம் (உருவமில்லாப் பாத்திரம்) எனக் கூறும் அளவுக்குச் செல்வாக்குப் பெற்ற ஒன்று என்பது அறிவுலகம் அறிந்த ஒன்றே! அதேவேளை, மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஊழ், ஊழ்வினை குறித்த பதிவுகள் ஆய்வுநிலையில் அதிகம் விவாதிப்புக்கு உட்படுத்தப் பெறவில்லை. எனவே, இத்தகைய கண்ணோட்டத்தில் "மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் 'ஊழ்', 'ஊழ்வினை' : படிநிலை வளர்ச்சி" எனும் இந்த ஆய்வுரை அமைகின்றது.

Abstract

The word 'OOZH' is mentioned in Tolkappiyam, an ancient grammar book of Tamil; The word 'OOZH' does not appear. The word 'OOZH' in the Tolkappiyam is not mentioned in the context of religion. The word has been treated in its natural sense of 'Order'. The Sangam literary hymns, the oldest literary collections of Tamil, contain the word 'OOZH'; The word 'OOZH' does not appear. The word "corruption" in Sangam

literature is not presented in a religious context that presents the concept of 'OOZH'. The word has been used in the natural sense of 'pattern', 'blooming', 'maturity', 'falling off'.

In this case, it is the first 'irattai kaappiyangal in the history of Tamil Epic literature. It is in Silapathikaram that the word 'OOZHVINA'I' is used for the first time. The word is also found in Manimegalai. The word 'OOZH' is used in 7 times in the Manimegalai. Also featured in Manimegalai The word 'OOZH' is presented in Tolkappiyam and Sangam literatures. Present in natural (pattern, flowering, maturing, shedding etc.) material. Instead of receiving it, they have been giving it in the form of 'life', which is religious. Here is a notable one. Also, with affixes before and after the word 'VINA'I' 90 places in Manimegalai are featured in Kappiyam. Kind the word 'VINA'I' in Manimegalai about natures, fate, destiny, effects of the 'VINA'I' The copy is detailed and descriptive.

One of the narrators of Thirukkural, Parimelazhagar, while explaining the official title of 'OOZH', would mention, "Nyati, oozh, order, method, truth, deity, destiny are all one and the same". Although the word 'Vidhi' is present, the word is not given in 'VINA'I' concept.

The intellectual world knows that the concept of 'OOZHVINA'I' presented by religious people and theists from time to time has become so influential that it is said that it is an invisible character (characterless character) of the bureaucracy! At the same time, the entries of 'OOZH' and 'OOZHVINA'I' contained in the Manimegalai file have not been discussed much in the research stage. Therefore, from such a perspective, this research is "The Hierarchical Development of 'OOZH' and 'OOZHVINA'I' in Manimegalai Epic".

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): ஊழ், ஊழ்வினை, மணிமேகலை, தொல்காப்பியம், விதி, OOZH, OOZHVINA'I, Manimegalai, Tolkappiyam, destiny.

வினை தொடர்பான அவைதிகக் கருத்தியல் - அறிமுகம்

சமணம், பௌத்தம், ஆசீவகம், வைதிகம் (சைவம், வைணவம் உள்ளிட்டவை) எனச் சமயங்கள் பலவகையினதாக அமைந்தாலும் ஒருசில கொள்கை அடிப்படையில் அவற்றினிடையே சில அடிப்படை ஒற்றுமைகளும் வேறுபாடுகளும் நிலவுவது தவிர்க்க இயலாததாகும். வினைக்கொள்கை (பழவினை, முன்வினை) எனும் நிலையில் சமண, பௌத்த, ஆசீவக சமயங்கள் 'அவைதிகம்' எனும் அடையாளத்துடன் வைதிக சமய வினைக் கொள்கையுடன் முரணி நிற்கின்றன.

பௌத்த சமயத்தைப் பொறுத்தவரையில் 'பழவினை' என்பது இறைவனுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றாகும். ஏனெனில் பௌத்தர்கள் கடவுள் என்ற ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள். சமணர்தம் கருத்தும் இத்தன்மையதே ஆகும்.

"பிறப்புகள் பலவென்பதும் உயிர் ஒரு பிறப்பிலே செய்த தன்மங்களின் பலன்களையே மறுபிறப்பில் அனுபவிக்கின்ற தென்பதும் இந்துக்களின் (வைதீக சமயத்தாரின்) கருத்து. ஆனால் கன்மம் தானாகவே தன்னைச் செய்தானைச் சென்று சேரும் வல்லமை உடையதன்று. தனது முன்வினைகளுக்கேற்ற உடலை எடுக்கவும், அவ்வினைகளைத் தேடிச் சேரவும் உயிரால் இயலாது. அந்தந்த உயிரோடு அதனதன் தன்மங்களைக் கூட்டுவதே இறைவனது முதலாம் தொழில். படைத்தல் எனப்படுவதும் இதுதான். பழவினை கழியும்போது புதுவினை வந்து சேராது தடுத்து, உயிர் வினைத் தொடர்பிலிருந்து முற்றாக நீங்கத் துணை செய்வது இறைவனது இரண்டாவது தொழில், பௌத்தர்களும் பிறப்புப் பல என்றும், ஒரு பிறப்பிற் செய்த கன்ம பலனுக்கு ஏற்பவே மறுபிறப்பு அமைகின்றது என்றும் கொள்ளுகின்றனர், ஆனால் கடவுளுண்டு எனக் கொள்ளார். எனவே, கடவுளுண்டென்போர் கடவுள் ஒருவராலேயே ஆகத்தக்கனவெனக் கொள்ளும் மேற்கூறிய செயல்கள் இரண்டும் நிகழ்வதற்கு வழி சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பு பௌத்தருக்கு ஏற்படுகின்றது." (2000:141)

என பௌத்தர்தம் வினைக்கொள்கை தொடர்பான விவாதத்தை முன்வைப்பார் கி.லட்சுமணன். இத்தகைய இக்கட்டான சூழலில், வினைக்கருத்தியலில் வைதிக சமயத்தாரை எதிர்கொள்வதற்குப் பௌத்த சமயத்தார், 'பெருந்தொகையான பசுக்கள் நிற்கும் தொழுவத்தில் ஒரு கன்றை விடின், அது எவ்வாறு ஏனைய பசுக்களைத் தவிர்த்துத் தன் தாய்ப்பசுவைத் தேடி அடைகிறதோ அதுபோல் பழவினையும் தனக்குரியாரைத் தானே தேடி அடையும்' எனும் சமணக் கொள்கையுடன் உடன்பட்டுச் செல்கின்றனர். அவ்வகையில், மணிமேகலைக் காப்பியத்துள் பழவினைக் கருத்துடன் இறைவனை இயைபுபடுத்திய பதிவுகள் எவ்விடத்தும் இடம்பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

"சிலப்பதிகார ஆசிரியர் பிறசமயக் கோட்பாடுகள் பலவற்றுக்கும் வேறாகவும் மேலாகவும் அமைந்துள்ள 'ஊழ்' என்னும் கோட்பாட்டை நம் உணர்ச்சிக்கு விருந்தாக அமையும் வகையில் விளக்குகிறார். இவரிடம் தருக்க அடிப்படையில் தம் கருத்தை விளக்கும் பாங்கில்லை. பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்த மணிமேகலை ஆசிரியரோ உணர்ச்சிக்கு விருந்தாகவும் அதே சமயத்தில் தருக்க நிலையில் தம் கோட்பாட்டை விளக்கி அறிவைத் தூண்டும் வகையிலும் படைத்துள்ளார் எனக் கூறல் வேண்டும்" (1971:19)

எனும் ப.அருணாசலத்தின் கருத்துரையும் மணிமேகலையில் இடம்பெறும் வினைக்கொள்கையின் தெளிவுநிலையை எடுத்தியம்புவதாக அமைகின்றது.

மணிமேகலையில் ஊழ்

காலந்தோறும் சமயவாதிகள், இறைநம்பிக்கையுடையோர் முன்வைக்கும் 'ஊழ்வினை' எனும் கருத்தாடலானது சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் அருவப் பாத்திரம் (உருவமில்லாப் பாத்திரம்) எனக் கூறும் அளவுக்குச் செல்வாக்குப் பெற்ற ஒன்று என்பது அறிவுலகம் அறிந்த ஒன்றே! அதேவேளை, மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஊழ், ஊழ்வினை குறித்த பதிவுகள் ஆய்வுநிலையில் அதிகம் விவாதிப்புக்கு உட்படுத்தப் பெறவில்லை. அந்தவகையில், இனிவரும் பகுதியில் மணிமேகலையில் இடம்பெற்றுள்ள ஊழ், ஊழ்வினைக் கருத்துநிலைகள் தொடர்பான பதிவுகளும் அவற்றுக்கான பொருண்மைகளும் அடையாளப்படுத்தப் பெறுகின்றன.

மணிமேகலைக் காப்பியம் சிலப்பதிகாரம் போலவே முப்பது காதைகளை உடையது. இந்நூலுள் 7 இடங்களில் 'ஊழ்' எனும் சொல் இடம்பெற்றுள்ளது. அவ்வேழு பதிவுகளும் அவற்றுக்கான பொருண்மைகளும் வருமாறு: (மேற்சட்டிய 7 பதிவுகளில் 2 இடங்களில் 'ஊழ்வினை' எனும் சொல்லாட்சி இடம்பெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது).

மணிமேகலையின் தோழி சுதமதியானவள் மணிமேகலையின் இயல்பினை உதயகுமரனுக்குக் கூறுமிடத்து.

"ஊழ்தரு தவத்தள் சாப சரத்தி" (5:16)

என்கிறாள். இத்தொடருக்குக் குறிப்புரை தரும் உ.வே.சாமிநாதையர், 'ஊழ் முறை; பௌத்தர்களுக்கு ஊழ்வினை உடன்பாடாகலின் ஊழ்வினையால் தரப்பட்ட தவத்தை யுடையனென்றுமாம்' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். ஊழ் என்பது 'முறை' என்று சமயம்சார் வினைக் கருத்துநிலைக்கு அப்பாற்பட்ட பொருளைக் குறித்து வருவதற்குப் பாடலில் இடம்பெறும் 'தவம்', 'சாபம்' என்னும் சமயச்சார்புச் சொற்கள் முரணி நிற்கின்றன. எனவே மேற்குறித்த 'ஊழ்' எனும் சொல் பழவினைப் பொருளிலேயே பயின்று வந்துள்ளதாகக் கொள்ளலாம்.

சார்ங்கலன் என்னும் பார்ப்பனச்சிறுவன் மிகக் கொடிய தன்மையதான சுடுகாட்டிற்குத் தன் அறியாமையால் அதனை நகரமென எண்ணி இரவில் தனியே செல்ல, அங்கே களித்தாடிய பேயால் தாக்கப்பட்டு, அஞ்சித் தன் தாயாகிய கோதமையை அடைந்து உயிர் நீக்கிறான். இதனைக் கண்டு மனம் பொறாத கோதமை, காவல் தெய்வமான சம்பாபுதியிடம் முறையிட, அதற்குச் சம்பாபுதி, 'உன் மகன் உயிரைப் பேய் கவரவில்லை; அவனது அறியாமையைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு ஊழ்வினையே உயிரைக் கவர்ந்து சென்றது' என்கிறாள். இதனை,

'அணங்கும் பேயும் ஆருயிர் உண்ணா
பிணங்குநூல் மார்பன் பேது கந்தாக
ஊழ்வினை வந்திவன் உயிருண்டு கழிந்தது' (6:150-152)

என்னும் பாடலடிகளின்வழி அறியலாம்.

காயசண்டிகையின் வடிவில் இருந்த மணிமேகலை சம்பாபதி கோயிலை அடைந்து வாழ்ந்தாள். இதனையறிந்த உதயகுமரன் இரவில் ஒருநாள் தன் அரண்மனையை விட்டு நீங்கி உலகவறவியை அடைந்து அதன் உள்ளே நடந்து சென்றதை

'ஆயிழை இருந்த அம்பலம் அணைந்து
வேக வெந்தீ நாகம் கிடந்த
போகியர் புற்றளை புகுவான் போல
ஆகம் தோய்ந்த சாந்தலர் உறுத்த
ஊழ்அடி யிட்டுஅதன் உள்ளகம் புகுதலும்' (20:97-101)

எனக் குறிப்பிடுகிறது காப்பியம். பாடலில் இடம்பெறும் 'ஊழ் அடியிட்டு' என்பதற்கு 'முறையே அடிவைத்து' எனப் பொருளுரைக்கின்றார் உவே.சாமிநாதையர். இத்தகு பொருண்மையானது உ.வே.சா.வின் சங்க இலக்கிய வாசிப்பால் நேர்ந்த பிறழ்வாகும். (சங்க இலக்கியங்களில் 'ஊழ்' எனும் சொல்லானது 'முறை, மலர்தல், முதிர்ந்தல், ஈயுதிர்தல்' என்பனவாகிய சமயச்சார்பற்ற பொருளிலேயே வழங்கி வந்துள்ளது.) மணிமேகலையில் இடம்பெறும் 'ஊழடியிட்டு' என்பதற்கு 'முறையே அடிவைத்து' என்பது சிறப்புடைத்தன்று. மாறாக, 'ஊழ்' என்பதற்கு 'ஊழ்வினை' என்று பொருள் கொள்வதே பொருத்தமாக அமையும். 'உலக அறவியில் மணிமேகலையைப் பின்தொடர்ந்த உதயகுமரனை அவன் மார்பில் பூசியிருந்த சந்தனம் அவன் வரவை அம்பலத்தில் இருப்போர்க்குப் பறைசாற்றும் அளவுக்கு ஊழ்வினை முன்னே செல்ல உதயகுமரன் பின்னே செல்கிறான்' என்பதே இவ்விடத்து நேரிய பொருளாகும். மேலும் ஊழ்வினை காரணமாகவே உலகவறவியில் விஞ்சையனால் நன்கு ஆராய்ந்தறியப்படாது உதயகுமரன் கொல்லப்படுகிறான் என்பதனையும் இணைத்து நோக்க 'ஊழ்' என்பதற்கு 'ஊழ்வினை' என்பதே பொருத்தமுடையதாகிறது.

தன் மனைவி காயசண்டிகையின் உருவிலிருந்த மணிமேகலையைப் பின்தொடர்ந்த உதயகுமரனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினான் காஞ்சனன், இச்செயலுக்கு,

'ஊழ்வினை வந்திங்கு உதய குமரனை

ஆருயிர் உண்டது (20:123-124)

உதயகுமரனின் ஊழ்வினையே (மடைத்தொழில் செய்தவனை முற்பிறப்பில் வாளால் வெட்டியதே) காரணம் என உரைக்கிறது கந்திற்பாவை.

சமயக்கணக்கர்தம் திறம் கேட்ட காதையில் ஆசீவகவாதி மணிமேகலையிடம் தம் சமயக்கொள்கை பற்றிக் கூறுமிடத்து,

'முன்னுள ஊழே பின்னும் உறுவிப்பது

மற்கலி நூலின் வகையிது' (27:164-165)

என்கிறான். ஆசீவகவாதி கூறும் இப்பதிவானது, ஊழ் என்னும் சொல் 'ஊழ்வினை' என்னும் பொருளுடையது என்பதனைத் தெளிவாக்குகின்றது.

மணிமேகலையில் வினைக்கருத்தியலைக் குறிக்கும் சொற்கள்

சமயச் சார்புக் காப்பியமான மணிமேகலையுள் வினை, செய்வினை, பழவினை, ஊழ்வினை, வெவ்வினை, தீவினை, அருவினை, தொடர்வினை, வல்வினை, செவ்வினை, கடுவினை. இடர்வினை, அவல வெவ்வினை, துயர்வினை, செய்ப்பாட்டுவினை, தீதுறு வெவ்வினை, நல்வினை, வினைப்பயன், கன்மம், கருமம், கரும ஈட்டம், கன்மக் கூட்டம் என்னும் சொற்கள்வழி வினைக் கருத்தியலைக் குறித்து 90 பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

மணிமேகலையில் 'ஊழ்' : மடைமாற்றம்

தமிழின் தொன்மை நூல்களான தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்களில் 'ஊழ்வினை' எனும் சொல் இடம்பெறவில்லையாயினும் அந்நூல்களில் ஊழ்வினை எனும் கருத்தைக் குறிக்க முன்வினை, பழவினை, பால், இருவினை, வினை என்னும் சொற்கள் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. (2011:60-140) ஆனால் சிலப்பதிகாரத்துள் வினைக்கருத்தினை முன்வைக்க 'ஊழ்வினை' எனும் சொல் வழங்கி வந்துள்ளது. தவிர 'ஊழ்' என்பதற்குச் சங்கநூல்கள் முன்வைக்கும் சமயச்சார்புக்கு அப்பாற்பட்ட பொருண்மையான 'முறை' எனும் பொருளில் 'ஊழ்' எனும் சொல் சிலப்பதிகாரத்துள் இடம்பெற்றுள்ளது. இத்தகைய பின்புலத்துடன் மணிமேகலையில் இடம்பெறும் 'ஊழ்' எனும் பதிவை அணுகும்போதுதான் மடைமாற்ற நிலை நன்கு புலப்படுகின்றது.

மணிமேகலையில் 'ஊழ்' எனும் சொல் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆனால் அந்நூலில் அச்சொல்லானது சங்கநூல்கள் முன்வைக்கும் சமயச்சார்புக்கு அப்பாற்பட்ட பொருண்மைகளான முறை, மலர்தல், முதிர்ந்தல், உதிர்ந்தல் எனும் பொருண்மைகளில் பயின்று வரவில்லை. மாறாக 'ஊழ்' எனும் சொல் 'ஊழ்வினை' எனும் பொருளிலேயே வழங்கி வந்துள்ளது. இத்தகைய வழக்காறு (அதாவது, ஊழ் எனும் சொல்லே ஊழ்வினைக் கருத்தைக் குறித்து நின்றல்) சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறாதது என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இதனைப் பின்வரும் ஒப்பீட்டு அட்டவணைவழி உய்த்துணரலாம்.

நூற்பெயர்	ஊழ்வினை	ஊழ்
தொல்காப்பியம்	'ஊழ்வினை' எனும் சொற்பயன்பாடு இல்லை. வினை, பால் எனும் சொற்கள் ஊழ்வினை எனும் கருத்தில் பயின்று வருதல்.	'ஊழ்' எனும் சொற்பயன்பாடு உண்டு. (முறை எனும் பொருளில்)
சங்க இலக்கியம்	'ஊழ்வினை' எனும் சொற்பயன்பாடு இல்லை. வினை, பால், பழவினை எனும் சொற்கள் ஊழ்வினை எனும் கருத்தில் பயின்று வருதல்.	'ஊழ்' எனும் சொற்பயன்பாடு உண்டு. (முறை, மலர்தல், முதிர்ந்தல் உள்ளிட்ட சமயச்சார்பற்ற பொருளில்)
சிலப்பதிகாரம்	'ஊழ்வினை' எனும் சொற்பயன்பாடு உண்டு. வினை, பால், பழவினை, ஊழ்வினை எனும் சொற்கள் ஊழ்வினை எனும் கருத்தில் பயின்று	'ஊழ்' எனும் சொற்பயன்பாடு உண்டு. (முறை எனும் பொருளில்)

	வருதல்.	
மணிமேகலை	'ஊழ்வினை' எனும் சொற்பயன்பாடு உண்டு. வினை, பழவினை, ஊழ்வினை, ஊழ், கன்மம் எனும் சொற்கள் ஊழ்வினை எனும் கருத்தில் பயின்று வருதல்.	'ஊழ்' எனும் சொற்பயன்பாடு உண்டு. (ஊழ்வினை, முடிவு எனும் சமயச்சார்புப் பொருளில்)

மேலும், வினைக் கருத்துநிலையைக் குறித்து கன்மம், கருமம் எனும் சொற்கள் மணிமேகலையில் வழக்குப் பெற்றுள்ளன. இவையும் சிலப்பதிகாரத்துள் இடம்பெறாதவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொகுப்புரை

- தமிழின் முதற் காப்பியமாகச் சிலப்பதிகாரம் திகழினும் வெளிப்படையாகச் சமய அடையாளத்துடன் தோன்றிய முதல் காப்பியம் மணிமேகலை ஆகும்.
- மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் 7 இடங்களில் 'ஊழ்' எனும் சொல் இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்விடங்களில் ஊழ்வினை, முடிவு எனும் பொருண்மைகளில் அச்சொல் பயின்று வந்துள்ளது.
- மணிமேகலை குறிப்பிடும் வினைக்கருத்து நிலைக்கும் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் வினைக்கருத்து நிலைக்கும் பெருமளவு வேறுபாடு இல்லை.
- வினை வகை, வினையின் இயல்புகள், வினைக்குரிய நிலைக்கலன்கள், வினையின் விளைவுகள் பற்றி மணிமேகலைக் காப்பியம் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துரைக்கின்றது.
- மணிமேகலையில் 'விதி' எனும் சொல் வினைப் பொருண்மையில் வழங்கி வரவில்லை.

கருத்து

எந்த ஒன்றுக்கு அறிவியல் அடிப்படையில் விடைகாண இயலவில்லையோ அந்த இடத்தில் சமயம் முன்னிலை பெறுவது இயல்பு. அவ்வகையில், எந்தத் தீமையும் செய்தறியாத ஒருவன் தன் வாழ்நாளில் துன்பங்களை மட்டுமே அனுபவிக்கக் காரணம் என்ன என்பதற்கு விடைகாண இயலாநிலையில் முன்வினை (பழவினை), பழம்பிறப்புக் கருத்தியல்கள் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கி விடுகின்றன. இத்தகு பழவினைக் கருத்தியல் என்பது பொதுவாக எல்லாச் சமயக் கோட்பாடுகளிலும் இடம்பெற்றிருப்பதால் பழங்காலத்தில் மிகுந்த எதிர்ப்பின்றி அது எளிதில் மக்களைச் சென்றடைந்து பரவலாகியுள்ளது எனலாம்.

துணைநின்றவை (References)

- அருணாசலம் ப., (1969), *பக்தி இலக்கியம்*, சென்னை : பாரி புத்தகப் பண்ணை.
- சாமிநாதையர் உ.வே. (ப.ஆ.), (2008), *மணிமேகலை*, சென்னை : டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்.
- முனீஸ்மூர்த்தி மு., (2011), *தமிழ்ச் செவ்வியல் படைப்புகளில் ஊழ் : கருத்தியல் மாற்றம்*, காரைக்குடி : தமிழ்த்துறை, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்.
- லட்சுமணன் கி., (2000), *இந்திய தத்துவ ஞானம்*, சென்னை : பழனியப்பா பிரதர்ஸ்.